KYNDELSMÄSSODAGEN (ÅRGÅNG ABC)

JESUS ÄR VÅRT LJUS

Tidsram: 20-25 minuter

Luk 2: 22-40 eller Luk 2:22-32

Jesus hos Symeon och Hanna i templet

När tiden var inne för deras rening enligt Moses lag tog de honom till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren – det står nämligen i Herrens lag att varje förstfödd av mankön skall helgas åt Herren – och för att offra två turturduvor eller två unga duvor, så som det är föreskrivet i Herrens lag.

I Jerusalem fanns en man vid namn Symeon, som var rättfärdig och from och som väntade på Israels tröst. Helig ande var över honom, och den heliga anden hade uppenbarat för honom att han inte skulle se döden förrän han hade sett Herrens Messias. Ledd av Anden gick han till templet, och när föräldrarna kom in med barnet Jesus för att göra med honom som det är sed enligt lagen, tog han honom i famnen och prisade Gud och sade:

> *”Herre, nu låter du din tjänare gå hem, i frid, som du har lovat.*
> *Ty mina ögon har skådat frälsningen som du har berett åt alla folk,*
> *ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna och härlighet åt ditt folk Israel.”*

Hans far och mor förundrade sig över vad som sades om honom. Och Symeon välsignade dem och sade till hans mor Maria: ”Detta barn skall bli till fall eller upprättelse för många i Israel och till ett tecken som väcker strid – ja, också genom din egen själ skall det gå ett svärd – för att mångas innersta tankar skall komma i dagen.”

Där fanns också en kvinna med profetisk gåva, Hanna, Fanuels dotter, av Ashers stam. Hon var till åren kommen; som ung hade hon varit gift i sju år, sedan hade hon levt som änka och var nu åttiofyra år gammal. Hon vek aldrig från templet utan tjänade Gud dag och natt med fasta och bön. Just i den stunden kom hon fram, och hon

tackade och prisade Gud och talade om barnet för alla som väntade på Jerusalems befrielse.

När de hade fullgjort allt som föreskrivs i Herrens lag återvände de till sin hemstad Nasaret i Galiléen. Pojken växte och fylldes av styrka och vishet, och Guds välbehag var med honom."

Övriga läsningar: Mal 3:1-4, Heb 2:14-18

Bakgrund

Kyndelsmässodagen, även kallad Herrens frambärande i Templet är en festdag ägnad minnet av hur jungfru Maria 40 dagar efter födseln bar fram Jesus i templet. Enligt Mose lag skulle allt förstfött av manskön helgas åt Herren. De förstfödda sönerna skulle lösas ut en månad efter födseln med ett ersättningsoffer.

Som kristna kan vi ibland glömma den stora betydelsen det praktfulla templet hade inom judendomen på Jesu tid. Templet i Jerusalem var ett landmärke för hela regionen men först och främst en stor helgedom, centrum för judarnas tro. Det var inte bara platsen för offerkult utan också platsen för det allra heligaste, där Gud själv, bokstavligt, ansågs närvarande. Det allra heligaste var det innersta rummet i templet där förbundsarken stod, avskilt med ett förhänge av tjockt tyg. Ingen, utom översteprästen fick tillträde dit. Att Jesus bärs fram till templet och där blir igenkänd som svaret på Guds löften är en symbolstark skildring om hur Gud nu finns närvarande i detta barn.

Den gamle Symeon känner igen Jesus som ljuset. Ett gammalt ord för ljus på svenska är kyndel (jämför engelskans *candle*) och därför firas denna dag som en ljusfest i liturgin.

Hanna, 84 år, har en särskild plats i mångas hjärtan. Efter ett kort äktenskap har hon blivit änka och tillbringat sitt liv i bön och fasta i templet. Nu har hon en profetisk gåva, och kan med den åldrande kvinnans vishet och kärlek känna igen det lilla barnet som Jerusalems befrielse.

Ta med

En duk (gärna i den liturgiska färgen vitt), ett ljus (ert "Kristusljus") ett krucifix, en staty/ikon/bild på Kristus. Bibel, ev barnbibel. Ev: korg med hjärtan.För att kunna bygga upp templet såsom det föreslås nedan: ta med dukar i olika färger (se förslag på bild), ta med några klossar som kan föreställa templets torn. Om det går, ta med bibliska figurer, eller klipp ut toarullsfigurerna av Symeon och Hanna, samt Maria och Josef. Skriv ut och kopiera bilden som hör till dagens evangelium som barnen kan färglägga (finns i slutet av detta dokument).

VÄLKOMNA!

Se till att alla barn känner sig välkomna och sedda. Om det är möjligt hälsa personligt på varje barn redan i dörren (kanske kan ni vara flera ledare som hjälper till med det?).

Uppmärksamma särskilt de barn som är nya och se till att alla får lära sig deras namn.

Samla alla barn i en cirkel på golvet.

– Välkomna alla barn, roligt att se er här!

– Är det någon som såg vilken färg som prästen hade på sin fina mässhake idag?

– Ja, idag var det vitt! (Nu tar du fram duken i rätt färg. Här kan du beställa den.).

– Vi använder vitt i kyrkan när det är en särskild fest, och idag firar vi kyndelsmässodagen!

– Men vad betyder ”kyndel”? Jo, det är ett gammalt svenskt ord (jämför med engelskan *candle*) för ljus! Det är ljusets fest. Därför gick vi alla in i kyrkan med tända ljus.

– Har någon haft födelsedag, eller kommer ha födelsedag snart?

Bjud in barnet att komma fram till mitten och säg:

– Grattis! Födelsedagen påminner oss om att Gud skapar var och en av oss för att han älskar oss, vi sjunger denna sång tillsammans för att komma ihåg det:
När Gud sade ordet som skapade dig

Hjälp barnet att tända ljuset.

– Varför tänder vi ljuset? Just det, Jesus, du är alltid med oss, men när vi tänder ljuset, då kan kommer vi ihåg det Jesus sa: Där två eller tre är samlade i mitt namn, är jag mitt ibland dem.

– Vi gör korstecknet ihop: I Faderns och Sonens och den helige Andes namn.

Om barnen är under 5 år kan du bjuda in dem till att lyfta ikonen av Jesus, titta på den och säga: – Hej Jesus, jag är ...., jag vill vara din vän.

SÅNG

Vi sjunger psalm 176 ur *Cecilia* med rörelser:
Du är hemliga vännen min

Du är hemliga vännen min,
du har hittat mig jag är din.
Jag vill gå med överallt där du går,
stå vid din sida och dig förstå.
Jesus jag är din.

TEXT: ANDERS PILTZ

VÅRT FINA HJÄRTA

Här presenteras ett förslag på hur denna lilla andakt kan utformas (se kommentar i inledningen). Den får anpassas till gruppen och till situationen!

– Nu ska ni få se vad jag har – titta, vad är det? *(Håller upp ett litet tyghjärta)*

– Nu ska ni få var sitt hjärta av mig att hålla i. *(Dela ut till var och en)*

– Hur känns det? *(Låt barnen komma med förslag)*

– Ja, det känns gott att ha ett sådant här litet hjärta i handen, lent och mjukt. Precis så lent och mjukt tycker jag att det känns inuti när man tycker riktigt mycket om någon. Eller när jag vet att någon tycker om mig.

(Invänta respons, kanske barnen vill nämna någon de tycker om t ex)

– När jag tänker på hur mycket Jesus älskar mig, då känns det också gott (mjukt/lent) inuti.

– Då vill jag ge något tillbaka till Jesus. Jag tänker att vi alla kan ge Jesus våra hjärtan.

– Titta på hur jag gör, så kan ni göra likadant.

Kateketen ställer sig på knä framför bilden av Jesus och lägger lugnt och stilla sitt hjärta i korgen. Hjälp barnen att ett i taget, i lugn och ro göra likadant. Det får dock aldrig bli ett tvång. Om ett barn inte vill ge ifrån sig hjärtat kan man säga:

– Då får det hjärtat ligga och ha det skönt i din hand idag. Kanske du kan ge det till Jesus nästa gång?

När alla satt sig säger kateketen:

– Nu knäpper vi händerna och ber: Tack Jesus, att du har oss kär.

DAGENS TEMA: JESUS ÄR VÅRT LJUS

Introduktion

Fråga barnen:
- Har de någon gång väntat länge på något?
- Riktigt längtat efter något? (Lyssna på barnens svar.)

Idag ska vi möta två personer, Symeon och Hanna, som hela sitt liv hade väntat på något helt underbart, och till slut, när de blivit riktigt gamla, fick uppleva det.

Sjung *Halleluja*.

Halleluja, halleluja prisa Gud.
Halleluja, halleluja prisa Gud.
Genom Ordet är han nära och vi ger honom all ära.
Halleluja, halleluja prisa Gud.

Melodi: *Klappa händerna när du är riktigt glad...*

Läsning ur det heliga evangeliet enligt Lukas.

Visa barnen hur man tecknar ett kors med tummen på

- pannan (Jesus, hjälp oss att förstå)
- munnen (Jesus, ge mig mod att bekänna), och
- hjärtat (för att vi ska bevara Guds ord i våra hjärtan) och så säger vi:
- ”Ära vare dig, Herre”.

Berätta evangelietexten

Återberätta dagens evangelium genom att samtidigt bygga upp templet i er mitt.

Placera en gul rund duk i mitten.

Inbjud barnen att associera:

- Vad skulle detta kunna vara?
- Vi enas om att det mest liknar en sol!

Berätta:

- För länge, länge sedan, i det gamla Israel, tyckte de troende att templet i Jerusalem, Guds hus, var som solen.

Placera en guldduk i mitten och några gyllene torn som får påminna om templet.

- Där i templet fanns Gud, den Gud som lyste upp livet som en sol, som ger liv till allt och får allt att växa. Många människor gick till templet för att vara nära Gud, be till honom, prisa och tacka honom och för att offra.
- Genom sina profeter hade Gud givit ett löfte om att han skulle sända en messias, någon, som skulle befria sitt folk och som skulle skapa riktig fred på jorden. Några människor gick till templet för att där vänta på Messias ankomst. De bad: Gode Gud, låt messias komma! De fick vänta och vänta…

- Har ni någon gång väntat länge på någonting?
- På vad?
- På mamma, när hon varit borta?
- På en vän?
- På ett vänligt ord, när ni varit ledsna?
- På solen, när det regnat länge?

(lyssna)

- Här är Symeon.

Placera en figur på duken, utanför templet.

- Han har väntat och väntat, ja, hela sitt liv.
- Han väntar på frälsaren, på befriaren, på Messias.
- Symeon är gammal. Han har snart levt färdigt sitt liv.
- Men han har fått Guds löfte att han inte ska dö förrän han sett frälsaren.
- På den tiden bestämde Mose lag att alla förstfödda skulle helgas åt Herren. Föräldrarna skulle bära med sig sitt nyfödda barn till templet 40 dagar efter födseln och där offra två turturduvor.
- Därför bar Maria och Josef barnet till templet. De ville bära fram sitt barn till Gud, för Jesus är Guds barn.

Placera den heliga familjen på templet.

- Nu uppenbarade sig den helige Ande för Symeon och sa att han skulle gå till templet.

(Här kan du be barnen viska till Symeon: gå till templet, gå till templet, Messias har kommit…!)

Placera Symeon in i templet, nära den heliga familjen.

- När föräldrarna kom in i templet med barnet, tog Symeon honom i famnen.

Här är det fint om du har ett litet Jesusbarn som kan läggas i Symeons famn.

- Symeon blev så lycklig och han prisade Gud:

> *Herre, nu låter du din tjänare gå hem i frid,*
> *som du har lovat.*
> *Ty mina ögon har skådat frälsningen som du har berett åt alla folk,*
> *ett ljus med uppenbarelse*
> *åt hedningarna*
> *och härlighet åt ditt folk Israel.*

Lyft fram ert stora Jesus-ljus, och placera det i templets mitt.

- I templet fanns också en en kvinna, Hanna, Fanuels dotter.

Placera henne på duken.

- Som ung hade hon varit gift i sju år. Sedan hade hennes man dött och hon levde som änka. Hon var nu 84 år. Han kom till templet varje dag, för att vara nära Gud och för att fasta och be och tjäna Gud varje dag. När hon såg vad som hänt kom hon fram och tackade och prisade Gud och berättade för alla om barnet.
- Maria och Josef blev förundrade över allt som sas om deras barn.

Inbjud alla att hålla i Jesus-ljuset varsamt, låt ljuset lysa upp barnens ansikten medan ni sjunger *Du är vårt ljus o Jesus Krist, du är vårt ljus o Jesus Krist*

Du kan också göra så att ni ber för det barn som just håller i ljuset med orden:

- ”[Namn], vi ber att Kristus ska lysa upp ditt hjärta!”!

SÅNG

Förslag på lämpliga sånger med länkar till KPNs youtubekanal kan du hitta här: https://kpn.se/resurser/sjung-med-barnen

Till dagens tema passar:

- *Du är så fin*
- *Vi älskar dig, o Herre Jesus*
- *Gud är kärlek*

AVSLUTNING

Låt barnen stå på knä och be:

Tack Jesus, för att du är ljuset i vårt liv!

– Vill någon annan tacka eller be Jesus om något?

Uppmuntra barnen att formulera egna böner.

Be *Fader vår* med rörelser. Här ser du hur det kan gå till.

Avsluta med att tacka alla för att de har kommit och välkomna dem tillbaka till nästa gång! För den grupp som haft samlingen parallellt med ordets liturgi uppmanas nu barnen att tyst och stilla gå tillbaka till mässan. Hör med kyrkoherden, många anser att det passar bäst i samband med att kollekten samlas in.

Jesus, nu är du här!
© Katolska Pedagogiska Nämnden
Författare: Ulrika Erlandsson
Redaktionsgrupp: Maria Borowiec, Elsa Casselbrant och Gunnar Silow.
Bibeltexterna är hämtade ur Bibel 2000 och återges med tillstånd.
Imprimatur för avsnitten 29:e söndagen under året (årgång B) till Fjärde söndagen i advent (årgång C)
Stockholm den 15 september 2015
+ Anders Arborelius OCD, biskop av Stockholm

Maria

Josef

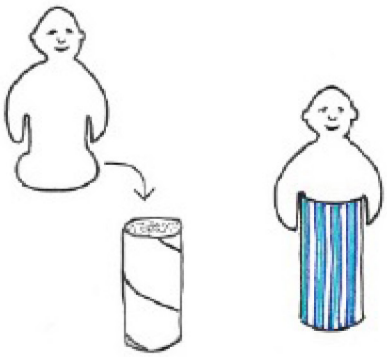

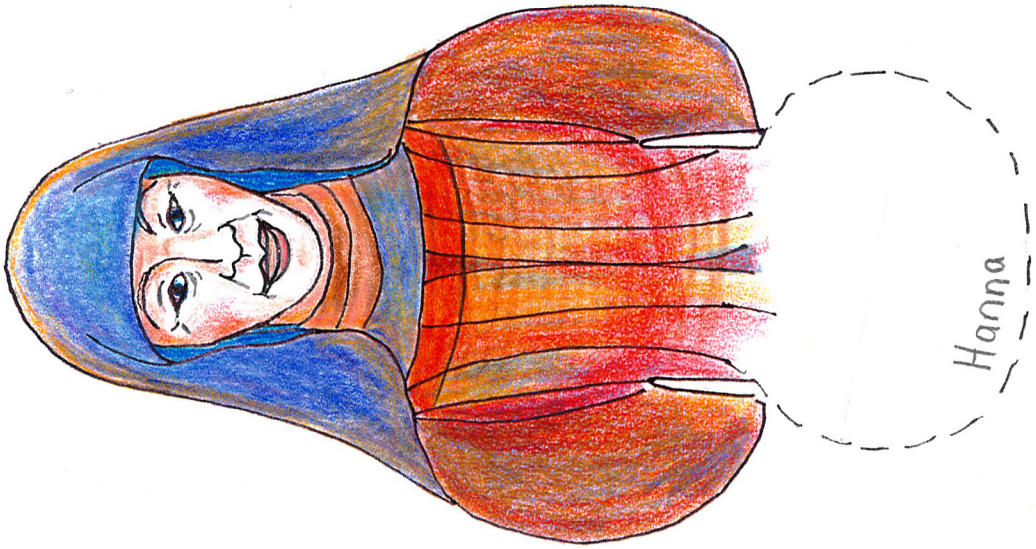
Hanna

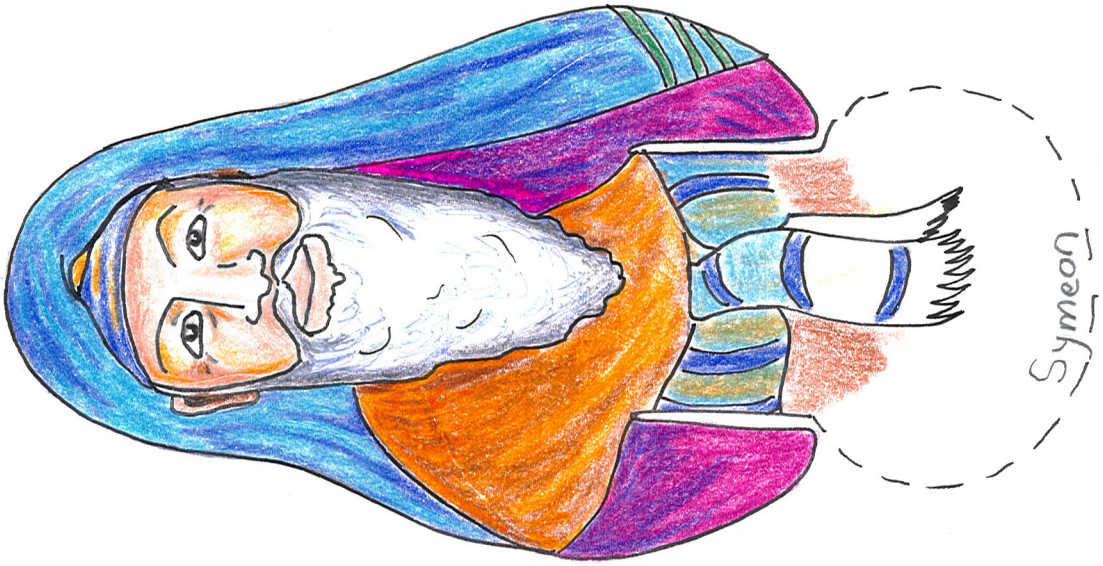
Symeon

JESUS ÄR VÅRT LJUS